

der Götter AK. 1,1,1, 46. TRIK. 3,3, 268. H. 179. H. an. MED. HALĀJ. 1, 135. ÇĀCYATA u. s. w. a. O. HARIV. 8241 (संतानं die ältere Ausg.). 8245. 8411. ÇATR. 1,40. — 11) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 39, 6,7. — 12) pl. Bez. bestimmter Welten R. 7,110,19. — 13) N. pr. eines Sohnes eines der Rudra VP. 39. MĀRK. P. 52,11. — Vgl. ज्ञान° (auch SARVADARÇANAS. 116,19), तत्तु°, संतानिक und संतति.

संतानक 1) m. a) = संतान 10) MBH. 3,14536. 5,3833. 13,3825. HARIV. 7016. 8243. KUMĀRAS. 6,46. 7,3. ÇIÇ. 6,67. NĀGĀN. 40. PAÑĀR. 3,5,11. 7,39. °लता R. 5,17,3. — b) pl. = संतान 12) R. 7,110,18. st. dessen संतानिका: MBH. 15,708 (संतानिका: ed. Bomb.) — 2) f. संतानिका a) Spinngewebe H. an. 4,39 (संतानिका gedr.). MED. k. 218. HĀR. 234. SUÇR. 1,65,15. — b) Haut (Rahm) von Milch u. s. w. MED. HĀR. SUÇR. 1,159, 8. 9. 19. 180,3. 326,2. 2,471,20. — c) eine best. Speise PĀKARĀGŒCVARA im ÇKDR. (Nachtrag). — d) Schwerthlinge HĀR. — e) = कीरराज (?) H. an. — f) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9,2627. — Vgl. चीरसंतानिका.

संतानकमय adj. (f. ई) aus den Blüten des Sañtānaka genannten Baumes bestehend: वृष्टि RAGH. 10,78.

संतानगणपति m. eine Form Gaṇeṣa's, die wegen Nachkommenschaft verehrt wird, Verz. d. Oxf. H. 249, a, N. 4. WILSON, Sel. Works 1,20.

संतानगोपाल m. eine Form Kṛshṇa's, die wegen Nachkommenschaft verehrt wird, Verz. d. B. H. No. 1103. 1322.

संतानवत् (von संतान) adj. Nachkommenschaft habend MBH. 12,5520.

संतानिक 1) adj. (f. ई) vom Sañtānaka genannten Baume kommend: माला R. 3,75,53. — 2) m. pl. Bez. bestimmter Welten MBH. 15,708 (संतान ed. Bomb.; संतान und संतानक R.). — 3) n. प्रजापते: सं° N. eines Sāman Ind. St. 3,224, b. — Die richtige Form wird überall सं° sein. Vgl. मत्स्य°.

संतानिन् (von संतान) m. das Subject des ununterbrochenen Gedankenganges SARVADARÇANAS. 26,5.

संतार्यं (von 1. तप् mit सम्) m. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा. 1) das Heiſswerden, Hitze, Gluth AK. 1,1,1, 53. H. 1102. ÇAT. BR. 12,5,2,3. घृतस्य संतापमुपानक्ति so v. a. das was heiss ist 3,5,2,13. °ञ KĀT. ÇR. 25,7,13. MBH. 1,1128. शस्त्र° 6,5772. अशक्नुवन्धारयितुं कोपं संतापमागतः R. 1,64,14 (66,17 GORR.). 2,92,6. SUÇR. 1,49,20. 128,10. 156,9 (गात्र°). 237,11. 313,4. Spr. (II) 2032. 2685. 4206. 4368 (zugleich Schmerz). 5175. 5278. UTTARAR. 104,12 (141,10). MĀLATĪM. 17,9. VARĀH. BRH. S. 2, S. 4, Z. 3 v. u. KATHĀS. 11,57 (zugleich Schmerz). ज्वर° 15,75. — 2) Schmerz, Kummer, Reue: मनसः VIKR. 55,20. चित्त° VARĀH. BRH. S. 87, 45. हृदय° BUĀG. P. 5,8,12. संतापः सुमहानासीत्सुराणी वासवस्य R. 1, 63,26. 2,26,30. 30,24. 34,2. 52,32. R. GORR. 2,15,7. 39,24. 3,42,47. KĀM. NĪTIS. 12,14. 14,46. पश्चाद्भवति संतापः Spr. (II) 405. 1908. 2904. 6785. VARĀH. BRH. S. 7,3. 9,32. चिरोत्सुक्य° KATHĀS. 29,181. 44,168. BUĀG. P. 6,14,41. 15,25. स मा दहति संतापः R. 4,61,21. मा शोकं मा च संतापं धैर्यमाश्रय R. SCHL. 2,72,52. अलमाहृत्य संतापम् 3,68,39. न संतापमाप्नुयात् Spr. (II) 4837. उपयान्ति 5522. आयान्ति VARĀH. BRH. S. 17,15. कर sich dem Schmerz hingeben MBH. 1,6143. R. 2,22,29. 52,41. R. GORR. 2,7,11. 51,8. PAÑĀT. III, 164. Schmerz bereiten Spr. (II) 6550.

कारिन् KATHĀS. 44,18. संतापस्त्यज्यतामयम् R. 1,74,12. विमुच्यताम् 2, 34,52. व्यवधूय संतापम् 60,5. ज्ञात° adj. 6,10,1. गत° adj. MBH. 4,787. निवृत्त° adj. SUÇR. 2,169,15. निवृत्तसंतापकर 1,10,2. — 3) Kasteiung: संतापमुपजग्मिवान् MBH. 3,16622. KIR. 5,50. — Vgl. भूत°, मनः° (93,14 zu lesen), मानस°, संतापिक.

संतापन (vom caus. von 1. तप् mit सम्) 1) adj. in Gluth versetzend; Schmerz bereitend, peinigend: लोक° (ein Asura) BUĀG. P. 7,10,25. — 2) m. a) N. eines der fünf Pfeile des Liebesgottes TRIK. 1,1,40. — b) N. eines bösen Dämons, der Kinder besessen macht, HARIV. 9558. im Gefolge Çiva's Vjāpi beim Schol. zu H. 210. — 3) n. (sc. अस्त्र) ein best. mythisches Geschoss R. 1,29,16. 56,7. — Vgl. भूत° (auch BUĀG. P. 7,2,18) und संतापन.

संतापवत् (von संताप) adj. von Schmerz erfüllt KATHĀS. 6,121.

संतापितस्cheinbar MBH. 12,10406, da mit der ed. Bomb. मत्ता पितता st. सत्तापिता zu lesen ist.

संतापीय in निवृत्त° (adj. von निवृत्तसंताप) wodurch Schmerzen verschwinden SUÇR. 2,169,14; vgl. 1,10,2.

संतापर्यं (vom caus. von 1. तप् mit सम्) adj. anzuzünden ÇAT. BR. 12,5,2,8.

संतार (von 1. तर् mit सम्) m. das Hinübersetzen über (ein Wasser) MBH. 5,4009 (die ed. Bomb. liest आसन्वितस्तया). गङ्गायाः R. 1,3,14 (8 GORR.). संतारं कारयामास ऋषिसंघस्य 45,8 (46,8 GORR.). R. GORR. 1, 4,34. 5,74,17. सागरजले 66,33. तोयावतारसंतारौ KĀM. NĪTIS. 19,2. उडुपल्लव° MBH. 1,3487.

संतारक (vom caus. von 1. तर् mit सम्) adj. hinüberführend (über ein Wasser, eine Gefahr): °विधि m. Titel einer Schrift WILSON, Sel. Works 1,282.

संतारमूलक RĀGĀ-TAR. 8,3039 vielleicht fehlerhaft für संतानमूलक.

संतार्यं (von 1. तर् mit सम्) adj. worüber man setzen muss: समुद्र R. 4,41,28. worüber man glücklich hinübergelangen kann, wovon man sich befreien kann: धूपाकृत्या HARIV. 4187 (संधार्य die neuere Ausg.).

सन्ति f. nom. act. von 1. सन्, = सति und साति P. 6,4,45. VOP. 26, 44. — Vgl. पुरुषन्ति.

संतुषित (von तुष् mit सम्, Nebenform von संतुष्ट) m. N. pr. eines Devaputra LALIT. ed. Calc. 49,4. 299,9. 467,13. 469,2. °क 415,9. — Vgl. तुषित.

संतुष्टि (wie eben) f. Zufriedenheit: येन केन वा BUĀG. P. 4,31,19. मनः° MBH. 1,7222.

संतृप्ति (von तर्प् mit सम्) f. das Sattwerden, Sättigung KATHĀS. 73,247.

संतंजन (vom caus. von तिञ् mit सम्) n. das Schärfen (in übertr. Bed.) SUÇR. 2,191,20.

संतेदिन् (von 1. तुद् mit सम्) adj. stechend, stossend AV. 7,95,3.

संतोष (von तुष् mit सम्) 1) m. Befriedigung, Zufriedenheit, Genügsamkeit AK. 3,4,22 (28), 5. H. 308. Spr. (II) 855. 1029. 1974. न संतोषात्परं सुखम् 2011. 2015. 2082. 2678. न संतोषं विना सौख्यम् 3520. न संतोषममं व्रतम् 3689. 4090. 4931. 5579. °मूलं हि सुखम् 6798. 6800. शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमः JOGAS. 2,32. 42. H. 82. SARVADARÇANAS. 173,19. 174,1. सुनीयजीवितप्राप्त्या संतोषः परमो मम KATHĀS. 45,163. 50,116. SĪH. D. 191. °प्रशंसा Verz. d. Oxf. H. 123, a,